

den lidt sin Skæbne paa den Maade, som paastaas, er det en fuldstændig Tilintetgørelse af Fiskens Værdi. Vi mene derfor, at det vilde være hensigtsmæssigt, at man, naar man overhovedet i Lovforslaget har Bestemmelser, sigtende til at bekæmpe Fiskeriets og Fiskebestandens Fjender, da ikke alene holder sig til de saakaldte Korsfisk, men ogsaa, i alt Fald for Limfjordens Vedkommende, tager „Konkylier“ eller Snegle med.

Jeg skal endnu blot nævne et enkelt Punkt. Det kunde maaske synes noget underligt for Tingets ærede Medlemmer, at der har været saa stor Enstemmighed om at gaa til at forøge Straffen for ulovligt Fiskeri. Jeg vil gerne have Lov til at oplyse, at i alt Fald min Stilling til dette Spørgsmaal er dikteret af Forhandlingerne med Fiskerne selv, idet jeg paa nogle Fiskerimøder — det har naturligvis nærmest været i Jylland — ligefrem er bleven direkte opfordret af Fiskere til at drage Omsorg for, at der kom saa alvorlige Straffebestemmelser ind i den ny Lov, at de virkelig betøde noget. Jeg har senere kunnet forstaa, at det er den bedre Del, om man saa maa sige, af Fiskerne, den Del, der gerne vil fiske lovligt i enhver Henseende og ikke har til Hensigt at gøre noget ulovligt, der er for skærpede Bestemmelser. De ræsonnere ganske naturligt saaledes: Ja, naar det ikke koster andet at fiske ulovligt, end at den paagældende, naar det røbes — og det røbes jo ikke altid — kan afsone det hele med et Par Dages Vand og Brød, betyder det saa godt som intet, saa betaler det sig i alt Fald for Pengepungens Vedkommende meget godt. Derfor er man kommen ind paa at foreslaa det høje Ting at gaa med til Straffebestemmelser, der dels ere i væsentlig Grad forøgede fra de nugældende, dels og navnlig ere formede saaledes, at den undertiden ret lette Adgang til Afsoning i det væsentlige falder bort. Det er alt sammen efter Fiskernes eget Ønske, og ikke alene jeg, men vistnok Størsteparten af Udvalgets Medlemmer, har ment, at man ikke burde modsætte sig et saadant Ønske, naar det kom fra selve dem, hvem Straffen vil ramme, nemlig Fiskerne.

Jeg vil, som sagt, meget tilraade — og jeg haaber, dette Raad ikke vil være forgæves, da der er saa megen Tilslutning fra alle Sider her i Tinget —, at man vedtager de af Flertallet stillede Ændringsforslag — samtidig vil jeg gerne bede godt for mit lille Ændringsforslag under Nr. 72 — og at vi saaledes gøre vort til,

at Lovforslaget, saa snart ske kan, kommer op i det andet Ting og, saa snart det er gørligt, træder ud i Livet til Aflysning af den nuværende Fiskerilov. Det vil utvivlsomt vise sig, at det vil blive let at vinde Tilslutning fra en stor Del, vistnok de allerfleste af vore Fiskere, til den Mening, at det Forslag, som vil komme til at foreligge, naar de her foreslaaede Ændringer blive vedtagne, er et vældigt Fremskridt for Fiskerne, og det skal sikkert nok blive paaskønnet, selv om ganske vist nogle ville sige: Ja, men der er en hel Del Ting, vi kunde have ønsket, og som vi ikke have faaet. Det vil altid være Tilfældet, hvorledes man end former en Fiskerilov, og skulde vi vente, til det var udelukket, faa vi aldrig nogen Fiskerilov, men maa blive ved at køre videre paa den nugældende, i mange Punkter i høj Grad uheldige Lov.

Bluhme: Det var jo noget mistrøstigt med Hensyn til Lovforslagets Skæbne, hvad den ærede sidste Taler udtalte, at trods alt, hvad man hidtil havde gjort for at komme til en Overenskomst, trods alt, hvad der var slaaget af paa forskellige Steder, maatte man efter hans Mening, for at faa Lovforslaget gennemført, være forberedt paa at slaa endnu mere af, naar Lovforslaget kom op i det andet Ting. Skulde det ske, at det kom her ned igen med Fordringer om endnu større Afslag i, hvad man anser for Ret og gavnligt for Fiskeriets Fremme her i Landet, vil jeg haabe, at hele dette Lovforslag maa gaa i Graven, og at Sagen da til sin Tid maa blive optagen paa et helt andet Grundlag end det nærværende, der egentlig kun er en Lap paa en gammel Lov, Loven af 1888, som man fra alle Sider er enig om har været højt uheldig. Nu skal jeg ganske vist indrømme, at det er uhyre vanskeligt at skrive en Fiskerilov for et Farvand, der strækker sig fra Bornholm over Østersøen, Bælterne, Kattegat, Skagerak til Nordsøen, med Regler, som skulde være ensartede for alt Saltvandsfiskeri under saa forskelligartede Forhold og med saa forskelligartede Fiskerimetoder. Det synes at være saa temmelig nær umuligt.

Naar den højtærede Minister har ment at maatte forelægge Lovforslaget, som det her foreligger, er det fuldt ud begrundet i hans Stilling. Han modtog en Betænkning fra en Kommission, der var nedsat efter Rigsdagens Ønske, som noget, han var bunden til saavidt muligt at følge. Jeg tror ikke, jeg gaar den ærede Minister for